

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.44. Sevalius Archiepiscopus Eboracensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A.C. 1257.

condiderat, exauthoravit Guido Cistercii Abbas. Cui Papa Alexander præcepit, ut illum in pristinam dignitatem restitueret. At Stephani adversarii magnis largitionibus in aula Romana effecerunt, ut Guidonis sententia consisteret. Acquievit Stephanus, & Ursicampum Abbatiam Clarævallis filiam adiit, ubi supremum explevit diem.

§. XLIV.

Sevalius Archiepiscopus Eboracensis.

In Anglia Valterio Grajo Archiepiscopo Eboracensi, postquam hanc sedem quadraginta propemodum annis tenuerat, *Matth. Par.* 1 Maji 1255 rebus humanis erepto, Rex *p. 778.* Henricus successoris electionem, quantum poterat, retardabat, inquit: Hic Archiepiscopatus nunquam in manibus fuit meis; nec tam cito dimittendus est mihi. Tandem Canonici una omnes voce cooptarunt Doctorem Sevalium ejusdem Ecclesiæ Decanum, virum modestum ac virtute præditum, jurisperitum cæterisque instructum scientiis, & qui de schola & societate S. Edmundi Cantuariensis fuerat. *p. 786.* Cæterum quia non erat natus legitimo ex conjugio, Rege electionem improbante, interim Ecclesiæ suæ bona dissipari dolens videbat, donec
Papa

Papa legis gratiam faciente, sublato impedimento in Archiepiscopum Eboracensem consecratus est 23 Jul. 1256.

Sæcul. XIII.
A. C. 1257.

p. 798.

Doduin.

p. 45.

Modico post tempore tres homines incogniti adiere metropolitanum templum Eboracense, & clam intrarunt interea, dum tota urbs sedebat ad mensam. Scitanti, quænam esset Decani sedes, duo ad tertium, Mi frater, ajebant, ex auctoritate Pontificis Maximi nos te in possessionem hujus sedis inducimus. Novus Archiepiscopus locum antea suum nunc taliter interceptum gravi cum dolore videns, hanc possessionis aditionem, quantum in se erat, irritam declaravit. Canonici omnes secundam Ecclesiæ tam excellentis sedem ab homine extraneo & ignoto contra jus occupatam indignabantur. Sed metus Papæ, cui Regem penitus devotum noverant, eos cohibebat. Novus Decanus Romam, unde venerat, reversus fecit, ut Archiepiscopo functiones sui muneris interdicerentur, eumque multis impensis ac laboribus fatigavit: quos Præsul æquo ferebat animo tanquam ærumnam, quam S. Edmundus ipsi utilem fore prædixisset. Tandem anno sequente 1257 post multas contentiones Decanus, qui hoc sibi nomen ac munus asciverat, Romanus patria, nomine Jordanus, abdicavit jus suum ea conditione, ut centum argenti selibrarum pensionem

p. 813.

Hist. Eccles. Tom. XXI.

R ab

Sæcul. XIII. ab Ecclesia Eboracensi acciperet, donec
A. C. 1257. melius obtineret beneficium.

p. 829.

Nihilominus eodem anno sub finem Septembris summus Pontifex Archiepiscopi Sevalii pinguiora Eboracensis Ecclesiæ beneficia indignis & ignotis Italis conferre recusantis constantia offensus, eum tota in Anglia inter æris campani sonitum ac extinctionem candelarum diris devoveri iussit, ut per censuram tantæ infamiæ illi timorem incuteret. At Sevalius eam patienter tulit se consolans exemplis S. Thomæ Cantuariensis, & S. Edmundi Magistri sui, quorum vestigia sequi se credebat. Et quo pluribus palam maledictis onerabatur, eo magis ei clanculum benedicebat populus.

p. 831.

Sequente anno 1258, mortifero ex morbo cum decumberet, allevans se junctis manibus & madido lachrymis vultu ad cælum converso, Domine JESU Christe, æquissime Judex, agebat, tu scis, quam acerbe me Papa habuerit, eo quod homines indignos & Anglicæ ignaros linguæ ad regendas, quas tu mihi commisisti, Ecclesias non admiserim. Ne tamen ejus sententia quantumvis iniqua, si eam contemnerem, justa fiat, ab illa me ut absolvas, humiliter precor. Sed Papam ad tuum judicium, quod corrumpi non potest, voco, cælumque ac terram testor, quam

quam immerito me ille vexaverit. In hac Sæcul. XIII.
 animi amaritudine Papæ scripsit, ut fece- A. C. 1258.
 rat Episcopus Lincolnienſis Robertus Ca-
 pito, oravitque, ut tyrannicam ſuam agen-
 di rationem temperaret, ſuorumque ſan-
 ctorum antecellorum modeltiam imitare-
 tur. Sevalius ſub feſtum Aſcenſionis M. Par.
 diem, qui anno 1258 ſecundus Maji erat, p. 834. 839.
 ab hominibus demigravit, cum Eborac- 840.
 cenſi Eccleſiæ unius anni novemque Goduin.
 menſium ſpatio præſuiſſet: & Papa re- Ebor. p. 48.
 ceptas ejus litteras ſicut Capitonis epiſto-
 lam indignans ſprevit. Poſt Sevalii mor-
 tem Canonici in Archiepiſcopum elege-
 runt Doctorem Godefridum Knigtonien-
 ſem Decanum ſuum: qui Romam profe-
 ctus, ibique a Papa Alexandro 23 Se-
 ptembris eodem anno 1258 conſecratus
 Eboracenſe ſolum quinquennio poſ-
 ſedit.

§. XLV.

Papa Viterbii commoratur.

Papa interea curis ac negotiis profanis
 obruebatur, menſe Majo 1257, ut a
 violentia populi tutum ſe præſtaret, Ro-
 mam relinquere coactus. Cauſa ſeditio- M. Paris.
 nis fuit, quod Senator, qui tunc civis Bri- p. 823.
 xianus erat, populum opprimeret perſua-
 ſu Nobilium, quibus ſolis placere quære-
 bat, præſertim familiæ Annibaldinæ.

R 2

Plebs